

KJUFTA EBÉDRE

„Mi az a furadolog, amit eszel?”

Írta: **Katrina McPheters**
(Igaz történet alapján)

A történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Roy leült az asztalhoz, és kinyitotta az Ruzsonnás dobozát. A családja nemrég költözött ide, és ez volt az első napja az új iskolájában. Az anyukája elkészítette a kedvenc örmény ételét, a kjuftát. Izgatottan várta, hogy megehesse.

Roy kicsomagolta a kjuftát a zsírpapírból. Olyan volt, mint egy hosszúkas, vékony fasírt. Szerette a fűszerek illatát a sült húsban. És a közepén lévő lyuk miatt olyan volt,

mint egy kis síp. A szájához emelte, és belefújta. Aztán beleharapott. Nagyon finom!

„Hé! – szólta neki egy fiú az asztal túloldaláról. – Mi az a furadolog, amit eszel?”

Roy érezte, hogy elpirul. „Az ebédem.”

„Hát, nem néz ki valami jól.” A fiú nevetett.

Roy nem tudta, mit mondjon. Nem tudta, hogy itt senki más nem szokott kjuftát enni. Nem akarta, hogy azt higgyék, furad! Így hát eltette az ebédjét, és kiszaladt az udvarra a szünetre.

Otthon Roy odament Anyához, aki éppen dobozokat pakolt ki.

„Nem akarok többé kjuftát vinni az iskolába” – mondta neki Roy.

„Miért? – kérdezte Anya. – Hiszen az a kedvenced.”

Roy elmesélte neki, mi történt az iskolában. „Annyira ciki volt!”

„Sajnálom, hogy ez történt veled – vigasztalta Anya. – A legtöbben itt még soha nem kóstoltak kjuftát. Mi lenne, ha felajánlanád a többi gyereknek, hogy kóstolják meg?”

„Miért? – kérdezte Roy. – Úgysem kérnek majd belőle.”

„Hát, nem tudhatod, amíg meg nem kérdezed. Tudom, hogy nehéz új barátokat sze-

rezni. De mindannyian Isten gyer-

mekei vagyunk. Néha kicsit jobban meg kell ismernünk egymást.”

Roy elgondolkodott ezen. Nem akarta, hogy kinevessék. De szeretett volna esélyt adni a többi gyereknek, hogy megértsék. És a kjufta tényleg nagyon finom.

Roy bólintott. „Rendben. Csináljunk még kjuftát!”

Másnap ebédnél Roy mély lélegzetet vett. Leült a fiú mellé, aki kinevette őt.

Roy kinyitotta az uzsidobozát. „Szeretne valaki megkóstolni egy örmény ételt?”

A többi gyerek köréje gyűlt, miközben Roy kicsomagolta a kjuftát.

„Én szeretnék” – felelte a fiú.

„Én is” – tette hozzá egy lány. Roy körbeadta a kjuftát, hogy mindenki megkóstolhassa. Aztán mindannyian beleharaptak.

„Ez tényleg finom! – mondta a fiú. – Mi a neve?”

„Kjufta” – felelte Roy.

„Király!” A fiú elmosolyodott. „John vagyok. Szeretnél játszani velünk a szünetben?”

Roy teli szájjal csak bólogatni tudott. Az anyukájának igaza volt – ők is mindannyian Isten gyermekei! És az étel megosztása segített neki, hogy végül is barátokra találjon. ●

KÉSZÍTSD EL A SAJÁT KJUFTÁDAT, HOGY MEGKÍNÁLHASS MÁSOKAT!

Keverj össze **fél kiló darált bány- vagy marhahúst**, **1 fej hagymát** (felaprítva), **1/4 csésze (kb. 50g) bulgurt vagy zsemlemorzsát**, **2 gerezd fokhagymát** (összezúzva), valamint **1-1 teáskanálnyi őrölt köményt, koriandert, paprikát, fahéjat, és sót**.

Készíts a keverékből hosszúkas rudakat, és szűrj át rajtuk egy fém sasilkpálcát. (Ha fából készült pálcákat használsz, először 30 percig áztasd őket vízbe.) Süsd 180°C-on 20 percig, vagy amíg a hús át nem sül.

